

Ścieżka Przyrodnicza

"Szwajcaria Podlaska"

Ścieżka przyrodnicza, prowadząca przez rezerwat przyrody "Szwajcaria Podlaska" oraz jego najbliższe okolice ma na celu ukazać wielkie bogactwo form i zjawisk, jakie przyroda nagromadziła na tak niewielkim obszarze. Fizjografia i rzeźba terenu wyjątkowe walory krajobrazowe oraz szeroka gama zbiorowisk roślinnych tworzą tu środowisko geograficzno-biologiczne, unikalne dla całej Polski środkowo-wschodniej. Wyjątkowej atrakcyjności tej okolicy nadaje swoiste ukształtowanie terenu, będące efektem połączenia się w pobliżu Nepli doliny dwóch największych rzek Podlasia-Krzny i Bugu. Budowa geologiczna i rzeźba terenu są efektem doniosłych wydarzeń jakie miały tu miejsce w erze lodowcowej. Ścieżka ta jest stosunkowo trudna do przejścia. Ze względu na to, że przebiega po terenach zalewowych należy przed wyruszeniem zasięgnąć informacji w Dyrekcji Parku Krajobrazowego czy jest całkowicie dostępna. Wskazane jest zabranie ze sobą odpowiedniego obuwia i ubrań przeciwdeszczowych. Długość ścieżki wynosi około 4,5 km. Ścieżka została oznakowana zielonym liściem klonu na białym tle, a poszczególne przystanki, pomiędzy etapami, oznakowano cyframi rzymskimi malowanymi na dębowych słupkach. Aby przeprowadzić ćwiczenia terenowe warto zabrać ze sobą kompas, stopery, lornetki, notatniki i ołówek, no i oczywiście dobry humor.

Powodzenia!!!!

Etap I długość około 0,5 km

Zapraszamy do wędrowki "ścieżką" po uprzednim zapoznaniu się z naszym opracowaniem. Z szosy prowadzącej w kierunku Krzyczewa, w miejscu gdzie na poboczu umieszczony jest napis: "Ścieżka Przyrodnicza Szwajcaria Podlaska" schodzimy na drogę polną, która wiedzie pomiędzy drzewami w kierunku gospodarstwa, tuż za nim-na niewielkim wzniesieniu rozciąga się w kierunku wschodnim szeroka panorama łąk.

Etap II długość około 0,2 km

Przechodzimy ścieżką wzdłuż tarasu nadzalewowego, mając ciągle po prawej meandrującą Krznę i jej równinną dolinę. Mijamy niewielkie zadrzewienia złożone z robinii akacjowej przez niektórych błędnie nazywanej akacją. Ten gatunek jest obcy naszej strefie klimatycznej, gdyż pochodzi z Ameryki. Na terenie parku występują również inne gatunki obce jak: dąb czerwony, czeremcha amerykańska, buk, mieszańce topoli.

Etap III **długość około 0,2 km**

Teraz przechodzimy wąską ścieżką wśród zarośli wierzbowych w kierunku północnym, następnie wspinamy się po krawędzi wąwozu i na otwartej przestrzeni, która pojawiła się w drzewostanie proponujemy kolejny przystanek.

Etap IV **długość około 0,5 km**

W dalszym ciągu posuwamy się wąską ścieżką prowadzącą w kierunku wąwozu i po pokonaniu jego stromizny docieramy na rozległą polanę porośniętą pojedynczymi, rozłożystymi dębami. Tu skręcamy w lewo, aby znaleźć się u podnóża wąwozu

Etap V **długość 0,1 km**

Teraz przechodzimy otwartą polaną w kierunku północnym, aby zatrzymać się na pograniczu dwóch zbiorowisk roślinnych: łągu i grądu.

Etap VI **długość 0,2 km**

Udajemy się dalej w kierunku północnym i idąc wąską ścieżką wśród zarośli nad brzegiem Bugu dochodzimy do ostrego zakola rzeki.

Etap VII **długość 0,8 km**

Teraz udajemy się w kierunku zachodnim. Wąską, miejscami podmokłą ścieżką pokonujemy łągowy fragment rezerwatu. Towarzyszy nam miejscami trudny do przebycia gąszcz krzewów trzmieliny, derenia i wierzby. Licznie zalegające, obumarłe drzewa lub ich konary rozkładane są przez grupę organizmów określona mianem reducentów lub destruentów. Na trasie spotykamy szczątki drzew o różnym stopniu rozkładu. W pewnym miejscu pokonujemy głębokie rów wiodący od starorzecza do Bugu-jest to naturalnie wydrążony kanał, którym nadmiar wody nagromadzonej w starorzeczu odprowadzany jest do rzeki. Dochodzimy do podnóża skarpy. Po stromiznie wspinamy się na jej wierzchołek, aby znaleźć się na drodze polnej biegnącej wzdłuż ściany rezerwatu, w kierunku wiaty turystycznej. Mijamy stromy, głęboki wąwóz będący w fazie tworzenia. Prawie pionowe ściany wąwozu pozwalają prześledzić przebieg ukośnych i poziomych pasemek ciemnego piasku. Jest to układ warstw materiału geologicznego, odkładającego się w czasie topnienia, zalegającego tu niegdyś czoła lodowca. Na wysokości wiaty stajemy na krawędzi skarpy, skąd rozciąga się piękny widok na zakole Bugu.

Etap VIII
długość 1,2 km

Od wiaty turystycznej wracamy drogą wiodącą wzdłuż ściany rezerwatu, mijamy czołg stojący na cokole, przecinamy szosę asfaltową i polną drogę w kierunku zachodnim kierujemy się na szczyt pagórków górującego nad okolicą

Etap IX
długość 0,8 km

Powracamy do Nepli kierując się na południe drogą polną prowadzącą do szosy asfaltowej. Udając się w kierunku wsi dochodzimy do alei z kasztanowca, którą docieramy do parku, gdzie mieści się ośrodek wypoczynkowy "ADAD"